

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806
24. marts 2003

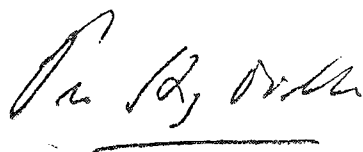
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Skatteministeriets notat om Kommissionens stævning af 23. december 2002 vedrørende regler om dansk bosattes anvendelse af firmabiler i Danmark.

Departementet

24. marts 2003

J.nr. 2003-

Afgifter

Notat til Folketingets Europaudvalg og Skatteudvalget om Kommissionens stævning af 23. december 2002 vedrørende regler om dansk bosattes anvendelse af firmabiler i Danmark.

Kommissionen har ved stævning af 23. december 2002 nedlagt følgende påstande om, at Danmark har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i henhold til fællesskabsretten og særligt EF-traktatens artikel 39 og sammenholdt med artikel 10:

1. Ved at Danmark ikke tillader arbejdstagere, der tager arbejde på den anden side af grænsen, og som har bopæl i Danmark, at anvende en firmabil, der er registreret i et naboland, hvor deres arbejdsgivers virksomhed har hovedsæde, til erhvervsmæssige og private formål.
2. At Danmark kun tillader arbejdstagere, der tager et arbejde i en anden medlemsstat, og som har bopæl i Danmark, at anvende et motorkøretøj (firmabil), der er indregistreret i en anden medlemsstat, hvor deres arbejdsgivers virksomhed har sit hovedsæde eller faste forretningssted, til erhvervsmæssige og/eller private formål, når beskæftigelsen i den udenlandske virksomhed udgør den pågældendes hovedbeskæftigelse, og når der betales afgift herfor.

Indhold

Sagen drejer sig om de danske regler vedrørende krav om betaling af registreringsafgift af udenlandske firmabiler.

Kommissionen fremsendte i 1997 en åbningskrivelse, hvori Kommissionen anførte, at de danske regler i registreringsbekendtgørelsen, hvorefter dansk bosatte ikke måtte anvende en udenlandsk registreret firmabil til kørsel i Danmark var i strid med traktatens bestemmelser om arbejdskraftens fri bevægelighed og den fri udveksling af tjenesteydelser. Regeringen afviste Kommissionens anbringende, og i 1998 fremsendte Kommissionen en begrundet udtalelse. Regeringen afviste på ny Kommissionens anbringende om, at de danske regler skulle være uforenelige med traktaten.

Efterfølgende og efter forudgående drøftelser med Kommissionen besluttede den danske regering at imødekomme Kommissionen ved at ændre lovgivnin-

Efterfølgende og efter forudgående drøftelser med Kommissionen besluttede den danske regering at imødekomme Kommissionen ved at ændre lovgivningen således, at det blev muligt for personer med fast bopæl i Danmark og ansættelse i udlandet at anvende en udenlandsk registreret firmabil i Danmark ved betaling af en forholdsmæssig afgift, svarende til den periode køretøjet anvendes i landet. Reglerne går konkret ud på, at arbejdstagere med fast bopæl i Danmark og *hovedbeskæftigelse* ved en virksomhed beliggende i udlandet kan få tilladelse til at anvende et udenlandsk registreret køretøj, der stilles til rådighed af virksomheden, til kørsel i Danmark ved:

- rent erhvervmæssig anvendelse mod betaling af en dagafgift på 60 kr. for personmotorkøretøjer og 30 kr. for varevogne med højst tilladte totalvægt på 2000 kg,
- blandet privat og erhvervmæssig anvendelse eller rent privat anvendelse mod betaling af en kvartalsafgift på 3 pct. af køretøjets beregnede registreringsafgift med tillæg af 1,5 pct. af den til enhver tid resterende del af den beregnede registreringsafgift efter indbetalingen af kvartalsafgiften.

I september 1999 udsendte Kommissionen en supplerende åbningskrivelse, hvor der dels blev stillet en række spørgsmål vedrørende den "nye" ordning, og dels blev tilkendegivet, at selvom der var sket lempelser, anså Kommissionen også de nye regler for værende i strid med traktaten. Begrundelsen gik på, at det forhold, at der skal søges om tilladelse og betales afgift indebærer, at den udenlandske arbejdsgiver vil undlade at ansætte dansk bosatte personer til udførsel af opgaver i Danmark, hvis det kræver, at de skal anvende en udenlandsk firmabil. Regeringen afviste i svaret til Kommissionen, at de nye regler er i strid med de omhandlede traktatbestemmelser og henviste til de grundlæggende principper indenfor skatteretten – beskatning ved registreringssted/bopæl – som er almindeligt anerkendt også indenfor fællesskabsretten. I september 2000 fulgte en supplerende begrundet udtalelse, hvori Kommissionen fastholdt sine synspunkter. Regeringen besvarede denne skrivelse i januar 2001.

I Kommissionens stævning af den 23. december 2002 fastholder Kommissionen sine synspunkter om, at såvel den gamle som den nye ordning er i strid med EF-traktatens artikel 39 om arbejdskraftens fri bevægelighed. Kommissionen har dog i forhold til tidligere skrivelser frafaldet sit anbringende om, at de danske regler også er i strid med artikel 49 (fri udveksling af tjenesteydelser).

Kommissionen anfører, at såvel de gamle regler som de nye regler er i strid med arbejdskraftens fri bevægelighed, idet arbejdstagerens adgang til arbejdsmarkedet påvirkes. Kommissionen begrunder dette med, at reelt vil arbejdstagere bosat i Danmark være hindret i at tage et arbejde i nabolandet, som kræver, at de kører en firmabil til udførelse af arbejde på begge sider af grænsen. Virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, vil derfor lade være med at ansætte arbejdstagere bosat i Danmark, idet sådanne personer først kan anvende udenlandske firmabiler i Danmark efter en besværlig procedure og afgiftsopkrævning uanset omfanget af anvendelsen. Kommissionen tilføjer, at benyttelsen af en firmabil også til privat kørsel i mange tilfælde indgår som en del af den normale aflønning, hvorfor de pågældende grænse-

arbejdere sandsynligvis stadig ikke vil være i stand til at udnytte alle de goder (af ikke-pengemæssig art), som deres arbejdsgiver tilbyder dem på lige fod med deres kolleger, som har bopæl i den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret. Derved opstår en betydelig forskelsbehandling af den dansk bosatte sammenholdt med den udenlandsk bosatte for samme anvendelse af en udenlandsk registreret firmabil. Endvidere vil en dansk arbejdstager, der ikke har sit "hovederhverv" i den udenlandske virksomhed, være tvunget til at registrere køretøjet i Danmark og betale fuld registreringsafgift af køretøjet.

Kommissionen understreger, at såvel den afgift, der opkræves under den gamle som den nye ordning, er i strid med artikel 39. Det er afgiften som sådan, der udgør en hindring i artikel 39 forstand – og ikke størrelsen af afgiften. Kommissionen anfører dog, at en høj afgift kan være en skærpende omstændighed.

Svarskriftets indhold

Kommissionens stævning er besvaret ved svarskrift af 20. marts 2003. I svarskriftet argumenteres for, at hverken de "gamle" regler, der forbød enhver anvendelse af udenlandske firmabiler for dansk bosatte personer, eller de nye regler, hvor der kan betales en forholdsmæssig afgift, svarende til den periode køretøjet anvendes i landet, er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 39 (arbejdskraftens fri bevægelighed), idet reglerne ikke påvirker arbejdstagernes adgang til arbejdsmarkedet.

De danske regler er ikke diskriminerende og hindrer ikke dansk bosatte personers adgang til arbejdsmarkedet i andre lande eller virksomheder i andre lande at ansætte arbejdstagere med bopæl i Danmark. Reglerne er alene en regulering af dansk bosattes brug af udenlandsk registrerede firmabiler i Danmark.

I svarskriftet understreges, at der ikke, som Kommissionen anfører, sker en forskelsbehandling begrundet i nationalitetskriterier. Registreringspligt og pligten til at betale afgift ved brug i Danmark gælder for alle dansk bosatte personer uanset nationalitet, og forbuddet mod kørsel i udenlandsk registrerede køretøjer her i landet uden registrering og afgiftsberigtigelse omfatter tilsvarende alle personer, der er bosat i Danmark. Reglerne betyder således, at der sker en ligestilling af dansk bosatte, uanset om de er ansat i ud- eller indland. Såvel den "gamle ordning" som den "nye" ordning indebærer alene, at arbejdstagere med bopæl i Danmark ansat i andre medlemslande ikke begünstiges i forhold til arbejdstagere med bopæl i Danmark, som er ansat i en dansk virksomhed. Det bemærkes i den forbindelse, at der ifølge territorialitetsprincippet ikke er noget krav om, at en person med bopæl i én medlemsstat og beskæftigelse i en anden, af bopælsstaten skal søges ligestillet økonomisk med kollegerne i den medlemsstat, hvor virksomheden er beliggende.